

Arrest

nr. 305 698 van 26 april 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 28 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. PARMENTIER *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten, tot Kom/Bafmeng-stam te behoren en het katholieke geloof te belijden. U werd geboren op [...]08/1989 in Buea. In 1996 verhuisden u en uw gezin naar Ekondo-Titi. In 1998 overleed uw moeder M.N.N.. In 2000 verhuisde u met uw gezin naar Mutengene. In 2010 overleed uw vader F.W.. U behaalde een Higher National Diploma aan de Siantou Higher Institute, onderdeel van de Buea University, op 30 juni 2016. In september 2016 verliet u Kameroen en reisde u via India naar Litouwen. U begon Business Administration te studeren aan de universiteit van Vilnius. In 2018 opende u een winkel voor Afrikaans voedsel in Vilnius. In 2018 begon u eveneens remittances te sturen naar Kameroen, om de mensen in het Engelstalige gebied van Kameroen te steunen. Wat u echter niet wist, was dat er op dat moment een restrictie was om geld te sturen naar Engelstalig Kameroen.

Daarom werd u geseind door Moneygram en u kon niet langer geld sturen via Moneygram. Vanaf 2020 begon u ook de Diaspora Ambazonian Community te steunen. In december 2019 kwam u voor het eerst naar België. Dit omdat uw Kameroens paspoort zou vervallen en er geen Kameroense ambassade in Vilnius is. Echter, in de ambassade vertelden ze u dat u uw aanvraag nog niet kon doen omdat het nog meer dan drie maanden geldig was. In januari 2020 deed u vervolgens uw aanvraag opnieuw en in februari 2020 kwam u terug naar België. U zou bericht krijgen als uw paspoort klaar was, maar u ontving nooit een bericht. U nam contact op met de ambassade, maar deze antwoordden u dat ze niets hadden ontvangen. Vervolgens brak de Covid-crisis uit, waardoor u vast zat in België. Vervolgens verliep uw residentiekaart voor Litouwen. Op 18 januari 2021 diende u een verzoek om internationale bescherming (hierna VIB) in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ). In februari 2021 begon u ook agressief tegen het huidige Kameroense regime te tweeten. In diezelfde maand kreeg u nieuws van een hooggeplaatste militair, J.D.E., dat uw documenten initieel werden opgehouden door Covid, maar dat het dan uiteindelijk niet werd uitgevaardigd omwille van uw steun aan de Diaspora Ambazonian Community (hierna DAC) alsook omwille van het feit dat u tweets de wereld had ingestuurd tegen het Kameroense regime.

U legde ter ondersteuning van uw VIB documenten neer: een kopie van een Kameroens paspoort dat u nooit ontving, een verbod op uitgave van officiële documenten voor u, enkele betalingen via Paypal aan de DAC, een reeks tweets, uw Litouwse verblijfsvergunning, uw verlopen Kameroens paspoort, de Kameroense anti-terrorisme wetgeving, uw studieresultaten in Vilnius, de documenten gerelateerd aan de winkel die u opende in Litouwen, twee foto's van uw kind B. alsook de erkenning van uw kind en verder nog enkele bewijzen van remittances die u deed naar Kameroen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Buea, in het Engelstalige deel van Kameroen, en woonde u hier van 1989 tot 1996, waarna u naar Ekondo-Titi verhuisde. In 2000 verhuisde u naar Mutengene, eveneens in het Engelstalige deel van Kameroen, waar u woonde tot uw vertrek uit Kameroen op 16 september 2016. **U verklaarde niet naar uw land van herkomst, Kameroen, te kunnen terugkeren omdat u vreest dat de Kameroense autoriteiten u zouden opsluiten voor 25 jaar omdat u financiële steun had geboden aan internally displaced people (interne vluchtelingen) in Kameroen, omdat u de DAC financieel had gesteund en omdat u subversieve tweets plaatste tegen het Kameroense regime.**

Na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag betreffende de vluchtelingenstatus of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er wordt vooreerst gewezen op het feit dat u Kameroen niet verlaten heeft omwille van een persoonlijke vrees voor vervolging, maar wel omdat u uw studies wenste verder te zetten. U beweerde bovendien dat u zowel in december 2019 als in januari 2020 nog een Kameroens paspoort aanvroeg bij de ambassade van Kameroen, wat aantoonde dat u ook op dat moment nog geen vrees had van de Kameroense autoriteiten (zie notities persoonlijk onderhoud, hierna NPO, p. 16).

U beweerde dat u pas op de hoogte werd gebracht van uw problemen met de Kameroense autoriteiten in februari 2021 door hooggeplaatste militair, J.D.E., die u via een vriendin van uw nicht S.F. kende (NPO, p. 16). Deze militair vertelde u – nadat u had geklaagd bij uw nicht dat dit paspoort maar niet werd verstrekt – dat uw paspoort eerst niet werd uitgegeven omwille van de covid-crisis en dat er later een verbod werd uitgevaardigd door de Kameroense regering omdat u terrorisme had gesponsord – als betrokkene bij DAC – en omdat u het regime had beledigd (NPO, p. 17). **Er mag dan ook worden opgemerkt dat uw persoonlijke vrees voor vervolging door de overheid volledig gebaseerd is op informatie die u vernam via een derde – namelijk J.D.E. – die bovendien dan nog een hooggeplaatste militair is binnen het overheidsapparaat dat u zou vervolgen.**

Om deze bewering over de weigering van de uitgave van uw paspoort te staven legde u een document voor dat u zou verkregen hebben van deze J.D.E.: een verbod om officiële documenten te verstrekken aan u, uitgevaardigd op 22 februari 2021. Er mag worden opgemerkt dat dit document opgesteld is in het Frans, maar dat er welgeteld 18 taal- en spelfouten instaan. Gezien er nog geen 50 woorden in de boodschap staan, lijkt het sterk dat de **Franstalige** directeur van de Kameroense grenspolitie een dergelijk bericht zou rondsturen naar alle politiediensten en alle Emi-Immi diensten. Bovendien blijken er heel wat fouten bij te zitten die duiden op weinig voeling met de Franse taal. Zo zijn er verschillende fouten tegen het geslacht en het getal van de woorden, alsook anglicistische spellingsfouten: *interdiction formel*, *document officiels*, *carte national identité*, *movement secessioniste*, *passport*. Er zijn dan ook duidelijke aanwijzingen dat dit document niet werd opgesteld door een Franstalige, laat staan door de Franstalige directeur van de Kameroense grenspolitie. **Bijgevolg zijn er dan ook sterke aanwijzingen dat dit een gefabriceerd en gesolliciteerd document betreft dat werd opgesteld om de Belgische asielautoriteiten te misleiden wat betreft uw blote bewering dat u geen paspoort verstrekt kreeg door de Kameroense autoriteiten omdat ze u beschuldigen van het sponsoren van terrorisme en smaad.**

Er mag verder nog gewezen worden op het feit dat deze kopie pas werd opgesteld en rondgestuurd op 22 februari 2021. Gezien u reeds uw paspoort had aangevraagd op 22 januari 2020 lijkt het sterk dat dit verbod nog een rol heeft gespeeld in het verstrekken van uw paspoort. Waar u verklaarde dat er eerst nog vertraging was door Covid, wordt er op gewezen dat de eerste Covidmaatregelen die invloed hadden op het dagelijkse leven in België pas werden genomen op 12 maart 2020, wat dus al anderhalve maand is nadat uw paspoort werd aangevraagd, terwijl u verklaarde dat het in principe na een maand al moest verstrekt worden (NPO, p. 16). Waar het nog mogelijk is dat er eerst wat vertraging zat op het verstrekken van uw paspoort en dat er vervolgens bijkomende vertraging was door de Covidcrisis, wordt er op gewezen dat vanaf 8 juni 2020 de Covidmaatregelen in België ernstig werden afgebouwd (zie administratief dossier). Dit houdt in dat er nog meer dan zes maanden waren om uw paspoort te verstrekken voor het door u voorgelegde verbod op officiële documenten werd uitgevaardigd. Het is dan ook niet aannemelijk dat dit verbod de reden zou zijn waarom uw paspoort uiteindelijk niet werd verstrekt.

Verder wordt er nog gewezen op het feit dat u wel een kopie van een schijnbaar officieel Kameroens paspoort voorlegde dat werd verstrekt in Brussel op **22 november 2019**. U verklaarde hierover bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u deze kopie werd opgestuurd door een vriend, maar dat u het origineel niet kreeg. Toen u in deze verklaring werd gevraagd waarom men u dat paspoort niet wilde geven, antwoordde u dat het was omdat u zich aansloot bij de DAC. U maakte geen enkele melding van de subversieve tweets, die u op dat moment nochtans ook al tweette (verklaring DVZ, vraag 23-24, dd. 10 februari 2020). Tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS verklaarde u dat u deze info over de redenen waarom uw paspoort niet werd verstrekt pas kreeg in februari 2021 (NPO, p. 17). Gezien u op het moment van uw verklaring bij DVZ nog niet wist waarom u geen paspoort kreeg, mag het verbazen dat u deze uitspraak reeds deed. Toen de dossierbehandelaar u hier op wees, stelde u dat u wel wist dat de ambassade had gezegd dat ze uw paspoort niet konden uitvaardigen en dat u er daarom vanuit ging omdat u de wet kende en u geen info kreeg (NPO, p. 17). Nochtans had u bij uw weten louter geld gegeven aan wat – voor zover u wist – een liefdadigheidsorganisatie was, namelijk DAC Charity, dus frappeert het dat u zou denken dat u daarom geen paspoort werd verstrekt terwijl u op dat moment ook al brutale, subversieve tweets had geplaatst. Het lijkt aannemelijk dat u hier eerder aan zou denken dan aan uw steun aan een liefdadigheidsdossiers. Er mag bovendien opgemerkt worden dat het verbod om u officiële documenten te verstrekken pas werd uitgevaardigd op 22 februari 2022, 12 dagen nadat u reeds uw verklaring bij de DVZ aflegde. Naast het feit dat dit nogmaals het frauduleuze en gesolliciteerde karakter van dit door u voorgelegde document bewijst, wordt er op gewezen dat u geen coherente verklaringen kon afleggen over de redenen waarom uw paspoort niet werd verstrekt, waardoor de geloofwaardigheid hiervan wordt ondermijnd – en bijgevolg de reden voor uw vrees voor vervolging.

Bovendien bleken uw verklaringen over hoe en waarom u aan de kopie van het paspoort van 22 november 2019 kwam ook niet coherent. Zo werd u dit gevraagd tijdens het persoonlijke onderhoud bij het CGVS, waarop u stelde dat u dit opgestuurd kreeg door een immigratieofficier, dat het paspoort werd gemaakt, maar dat u werd duidelijk gemaakt dat u het niet kon ophalen (NPO, p. 21). Toen u werd gevraagd waarom een immigratie officier u een kopie van het paspoort stuurde dat werd gemaakt, antwoordde u: “nee, u begrijpt het niet. Het was gemaakt. Ik legde uit dat het is gemaakt, maar vanwege mijn betrokkenheid met DAC en de tweets die rondom mijn naam hingen, dat is waarom ze het niet konden sturen. Dat is waarom ik met een kopie kwam. Dit was een paspoort dat werd gemaakt, maar omwille van mijn betrokkenheid in deze omstandigheden hebben ze dit ingehouden” (NPO, p. 21). Wanneer de dossierbehandelaar u nogmaals vroeg waarom deze kopie werd opgestuurd, antwoordde u eerst naast de kwestie, waarop de dossierbehandelaar u de vraag opnieuw stelde en waarop u antwoordde: “om te bewijzen dat het paspoort werd gemaakt” (NPO, p. 21). Toen de dossierbehandelaar vervolgens vroeg wanneer deze kopie werd

gestuurd, stelde u dat het in januari was. Wanneer de dossierbehandelaar u vervolgens vroeg of u toen ook een bericht kreeg om het paspoort op te halen, antwoordde u niet op de vraag en stelde u dat u hopeloos wachtte nadat u deze kopie kreeg (NPO, p. 21). De dossierbehandelaar wenste vervolgens nogmaals alle stappen te overlopen, namelijk dat u in januari uw paspoort aanvraag bij de ambassade en vervolgens de door u voorgelegde kopie opgestuurd kreeg met het bericht dat u zou verwittigd worden als uw eigenlijke paspoort kon worden opgehaald. Plots haalde u een verhaal aan over een vriend die u had in Litouwen, F.G., die een broer had die immigratie officier was en een vals paspoort voor u maakte en dat dit de kopie van dat valse paspoort was (NPO, pp. 21-22). Echter vroeg deze 500 euro – geld dat u niet had – waarop u besloot dat het beter was om via officiële kanalen uw paspoort aan te vragen. Wanneer u vervolgens werd gevraagd wanneer deze kopie van dit zogezegd valse paspoort werd opgestuurd naar u, ontweek u weer eerst de vraag, om nadien januari te antwoorden. U stelde ook dat hij toen zei dat hij 500 euro wilde voor het document (NPO, p. 22). Toen de dossierbehandelaar u er vervolgens op wees dat u eerder verklaarde dat u reeds in december 2019 een paspoort had aangevraagd, antwoordde u dat u deze procedure reeds in november opstartte. Toen de dossierbehandelaar vervolgens vroeg waarom u niet wachtte op het antwoord met deze kopie voor u naar België ging, antwoordde u dat u reeds de voorafgaande formulieren wilde omdat u niet wist wat u moest indienen (NPO, p. 22). Het mag duidelijk zijn dat deze gehele uitleg incoherent is en zelfs geïmproviseerd aandoet. Immers verklaarde u tijdens uw persoonlijke onderhoud eerst meermaals dat de kopie naar u in januari werd opgestuurd door een immigratieofficier, maar dat u datzelfde paspoort nooit kreeg omwille van uw dissidente acties. Vervolgens, toen de dossierbehandelaar de situatie met u aan het overlopen was, haalde u plots een verhaal boven over een vriend in Litouwen die u via officiële weg een paspoort kon bezorgen en dat deze kopie de kopie van dat valse paspoort was. Vervolgens verklaarde u dat u uiteindelijk het valse paspoort toch niet bij deze vriend kocht omdat u het gevraagde bedrag voor dit valse paspoort – 500 euro – niet kon betalen en dat u daarom besloot om een officieel paspoort bij de Belgische ambassade te gaan vragen. Om vervolgens te zeggen dat u de kopie van het valse paspoort en de vraag om 500 euro te betalen, ontving in januari – een maand na uw eerste aanvraag voor een officieel paspoort bij de Kameroense ambassade in Brussel. Het mag duidelijk zijn dat deze uitleg compleet incoherent is en dat u uw verklaringen aanpaste naargelang de opmerkingen en vragen van de dossierbehandelaar. Het feit dat u geen zicht heeft willen bieden op hoe u deze kopie heeft verkregen, roept dan ook vragen op bij uw algemene geloofwaardigheid, alsook bij het verhaal dat u geen paspoort werd verstrekt omwille van uw dissidente acties. Het lijkt dan ook eerder zo te zijn dat het paspoort waarvan u een kopie voorlegde, wel degelijk verstrekt werd.

Uit alle bovenstaande vaststellingen mag dan ook geconcludeerd worden dat uw blote bewering dat u geen paspoort werd verstrekt en u zo op de hoogte werd gesteld van het feit dat de Kameroense overheid u zou vervolgen bij terugkeer naar Kameroen niet geloofwaardig is.

Volledigheidshalve mag er opgemerkt worden dat indien de Kameroense overheid u daadwerkelijk wenste te vervolgen omwille van uw dissidente acties, dat het dan een vreemde maatregel is van hen om u geen paspoort te verstrekken. Immers ontnemen ze u zo de mogelijkheid om naar Kameroen terug te keren – waardoor ze ook geen kans hebben om u te arresteren – terwijl u ondertussen wel gewoon het terrorisme kan blijven sponsoren en subversieve uitlatingen kan doen over de Kameroense autoriteiten en de president. Het feit dat de Kameroense autoriteiten u geen paspoort zouden willen verstrekken is dan ook veel eerder een bevestiging van het feit dat ze geen interesse hebben in u, dan dat ze u zouden viseren. Zo blijkt de premisse van de door u aangehaalde vrees voor vervolging geen steek te houden.

Er wordt in deze context nog gewezen op het feit dat u verklaarde dat u uw huidige partner S.N.E. ontmoette toen u in december 2019 naar de Kameroense ambassade in Brussel ging om uw paspoort te vernieuwen (NPO, p. 16). Uit de sociale media van u en uw partner blijken er nochtans sterke aanwijzingen dat jullie reeds een koppel vormde voor u uw paspoort kwam vernieuwen. Immers plaatste u op het Instagramprofiel F. – dat duidelijk uw profiel is gezien u op alle foto's staat – op 29 augustus 2019 een post met 9 foto's waarop uw partner S.N.E. op 5 van deze te herkennen is. Uit de sociale media van S.N.E., alsook uit uw verklaringen (NPO, pp. 9, 10, 16), blijkt dan weer dat zij op dat moment reeds een gewoon verblijf in België had. Zo postte ze op haar FB-account S.E. op 30 juli 2019 een foto waarop duidelijk een Belgische nummerplaat te herkennen is (zie sociale media). Gezien u geen duidelijk zicht wenste te bieden op de genese van uw relatie met S. en het feit dat zij reeds gewoon verblijf had in België en uw verblijf in Litouwen zou verlopen, mogen er ook vragen gesteld worden bij uw eigenlijke beweegredenen om naar België te komen.

Verder wordt betreffende uw activiteiten in Litouwen en België waardoor u beweerde geen paspoort te krijgen en waardoor u vreest vervolgd te worden door de Kameroense autoriteiten bij terugkeer naar Kameroen er een bijzondere bewijslast geldt. Immers, indien een verzoeker niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, is het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van het verzoek beoordelen en de verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij

vervolging vreest, o.m. met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene die door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden. Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten. Het is echter niet aannemelijk dat u in het geval van een terugkeer naar Kameroen problemen zou kennen omwille van het feit dat u sinds 2018 geld overmaakte aan Engelstalige interne vluchtelingen in Kameroen, u vanaf april 2020 maandelijks 20 dollar zou overgemaakt hebben aan de DAC en tussen 10 februari 2021 en 15 april 2021 18 subversieve tweets tegen Paul Biya en het Kameroense regime postte, noch dat de Kameroense autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn. U maakt het immers niet aannemelijk dat u voor uw komst naar Litouwen en België in de specifieke negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten stond, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Kameroense autoriteiten uw handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van uw acties in en vanuit Litouwen en België.

Waar u verklaarde dat de Kameroense autoriteiten u zouden viseren omdat ze u beschuldigen van het sponsoren van terrorisme gezien u geld opstuurde naar interne vluchtelingen in Kameroen, alsook de DAC, wordt er opgemerkt dat de financiële steun die u bood minimaal was én dat u helemaal niet kon bewijzen dat de autoriteiten u omwille van deze financiële steun zouden vervolgen.

Tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS beweerde u dat u, indien u geld stuurt van de diaspora, dat het **waarschijnlijk** zo zal zijn dat u beschuldigd wordt van sponsoring van terrorisme (notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 15). Naast het feit dat dit een hypothetische, blote bewering is die u allesbehalve staaft, mag er gewezen worden op het feit dat er in de periode dat u financiële hulp bood aan mensen in Kameroen – 2018-2022, de cijfers van 2023 zijn nog niet gepubliceerd – meer dan 1,7 miljard US dollar aan remittances werd gestuurd naar Kameroen volgens de gegevens van de Wereldbank (zie administratief dossier).

Wat betreft de financiële steun die u zou geboden hebben aan interne vluchtelingen in Kameroen, wordt er op gewezen dat u bewijzen neerlegde van transacties die u deed via WorldRemit naar verschillende mensen in Kameroen tussen 9 mei 2019 en 14 januari 2023. In totaal gaat het om een bedrag van €1910, 44 dat u stortte naar 9 mensen – naar E.M.E. in Buea, naar E.V.E. in Bafoussam, naar M.J.K. in Douala, naar C.A.T. in Douala, naar N.L. in Douala, naar M.N. in Douala, naar A.H.F. in Yaoundé, naar N.E.E.N. in Tiko en naar J.E.N. in Yaoundé. U verklaarde over deze mensen dat het vrienden waren die u van vroeger kende – E., V., J. en L. –, mensen die via een vriend hulp vroegen aan u – C. en H. –, de dochter van een **hooggeplaatste militair van het Kameroense leger, J.D.E.** die u hielp – E. – en de man die zorgt voor uw nicht S. – J. (NPO, pp. 8, 16, 19-20). Daarnaast betaalde u in 2019 ook €25,19 via Airtime Topup (zie administratief dossier).

Er wordt opgemerkt dat er volgens de reeds beschikbare info van de Wereldbank in deze periode (2019-2022) voor meer dan 1,4 miljard US dollar aan remittances werd gestuurd naar Kameroen (zie administratief dossier). Wanneer men het totaal van remittances bekijkt dat naar Kameroen vloede kan dan ook niet ingezien worden waarom u bij terugkeer naar Kameroen gevisieerd zou worden door de Kameroense autoriteiten omwille van het storten van minimale financiële hulp naar “gewone” burgers in nood in Kameroen.

Volgens uw verklaringen zou u al sinds 2018 geld hebben gestuurd naar vrienden in Kameroen, zoals uw nicht S. (NPO, p. 13, 15). U stelde dat u echter in februari 2018 plots werd geseind door Moneygram omdat de Kameroense overheid u had aangegeven nadat u geld had gestuurd naar interne vluchtelingen (NPO, p. 15). Er mag op gewezen worden dat u geen enkel objectief bewijs neerlegde van het feit dat u geseind werd door Moneygram en tot op dit moment geen transacties meer kon doen via Moneygram (NPO, p. 13) – terwijl dit iets is wat wel degelijk te bewijzen valt. Dit is dus een blote bewering.

Wanneer u werd gevraagd waarom u precies geseind werd omdat u geld stuurde naar mensen in nood die u kende, antwoordde u dat er op dat moment een beperking was opgelegd door de overheid om geld te sturen omdat de mensen die dit toegestuurd kregen dit geld zagezegd voor andere zaken gebruikten (NPO, p. 15-16). Er wordt op gewezen dat er volgens de gegevens van de Wereldbank in 2018 333.5 miljoen US dollars werden opgestuurd via remittances naar Kameroen (zie administratief dossier). Er mag opgemerkt worden dat het moeilijk te geloven is dat er zo'n bedrag zou opgestuurd zijn, indien de Kameroense overheid een verbod had opgelegd op het versturen van geld naar individuele personen. Bovendien legde u bewijzen neer dat u later wel nog remittances kon versturen via World Remit (zie eerder). Er kan verwacht worden dat indien dit werkelijk de reden was waarom u geblokkeerd werd door Moneygram, u ook geblokkeerd zou zijn door WorldRemit. Het feit dat dit niet het geval is, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de redenen waarom u geblokkeerd zou zijn door Moneygram. Er wordt hierover nog

opgemerkt dat dat er heel wat andere redenen kunnen zijn om geblokkeerd te worden via Moneygram. Zo bestaan er voorschriften wat het aantal transacties zijn die er kunnen gedaan worden in een bepaalde periode of over de bedragen die men mag versturen (zie administratief dossier). Er wordt dan ook geen geloof gehecht aan uw blote bewering dat de Kameroense autoriteiten u zouden viseren en uw Moneygram account zouden geblokkeerd hebben omwille van het feit dat u minimale financiële steun stuurde naar gewone Kameroense burgers.

Verder wordt er ook geen geloof gehecht aan het feit dat u zou geviseerd worden door de Kameroense autoriteiten omdat ze op de hoogte zijn van het feit dat u bijdragen heeft geleverd aan de DAC – die op hun beurt de ngo Ayah Foundation hadden gesteund die werden beschuldigd van steun aan terrorisme. U beweerde dat de overheid mensen had die infiltrerden in de DAC en dat ze zagen dat u de DAC sponsorde omdat uw betalingen via PayPal uw volledige naam vermeldden (NPO, pp. 13-14). U bracht hier echter geen enkel concreet bewijs voor aan en dit is dan ook een blote bewering. Wel legde u een kopie van een transactiebewijs van een betaling van 20 US dollar via Paypal voor. Op dit transactiebewijs (dd. 19 april 2020) valt te lezen dat u een **jaarlijkse bijdrage van 20 US dollar** zou doen en dat de volgende overschrijving gepland stond op 19 april 2021. Er wordt op gewezen dat dit bewijs een kopie betreft en dat dit bijgevolg een gemakkelijk te falsifiëren document is. De bewijswaarde van dit transactiebewijs is dan ook relatief. Bovendien kan dit transactiebewijs niet aantonen dat de Kameroense overheid op de hoogte zou zijn van uw maandelijkse steun aan de DAC. Het toont hoogstens aan dat u 20 dollar zou gegeven hebben aan de DAC in april 2020 en in principe in april 2021 opnieuw zo'n betaling zou uitvoeren – al legt u hier geen bewijs van voor. U kan met dit document – waarvan de authenticiteit allesbehalve vaststaat – hoogstens aantonen dat u ooit 20 dollar gaf aan een Ambazonische liefdadigheidsorganisatie. Dit kan dan ook al helemaal niet aangenomen worden als een bewijs dat u in de expliciete negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten zou staan en bij terugkeer naar Kameroen zou vervolgd worden.

Ten slotte wordt er nog op gewezen dat er niet kan ingezien worden waarom u zou geviseerd worden door de Kameroense autoriteiten vanwege de tweets gericht tegen het regime die u zou geplaatst hebben tussen 10 februari 2021 en 15 april 2021 op het X-account – voorheen Twitter – @F.. Nader onderzoek van dit account leert dat u tussen 21 mei 2020 en 4 juni 2021 89 tweets plaatste, waarvan het merendeel kritisch is over het regime van Kameroen alsook de (internationale) reacties op de Engelstalige crisis in Kameroen (zie administratief dossier). Er wordt op gewezen dat dit account echter maar 3 volgers heeft. Gezien u nauwelijks enig bereik heeft met dit account, kan er niet ingezien worden waarom de Kameroense autoriteiten precies op de hoogte zouden zijn van uw subversieve tweets – laat staan dat ze u hierom zouden viseren. Verder wordt er op gewezen dat er nog vier andere X-accounts (voorheen Twitter) onder uw naam werden teruggevonden: @T., @F.T., @F.T., @T.F.. Deze blijken respectievelijk 4 volgers, 2 volgers, 3 volgers en 2 volgers te hebben (zie administratief dossier). **Het feit dat u nauwelijks enig bereik hebt op eender van uw accounts ondermijnt de geloofwaardigheid van uw bewering dat de Kameroense autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw subversieve tweets – laat staan dat ze u om die reden zouden viseren.**

Opvallend is nog dat u tijdens uw onderhoud beweerde dat u nog steeds tweets plaatste (NPO, p. 18), maar dat uit uw huidige X-account blijkt dat u pas terug begon te tweeten na uw onderhoud bij het CGVS op 4 juni (zie administratief dossier). Deze tweets blijken dan ook veeleer gesolliciteerd dan voortgestuwd door een oprecht activisme.

Uit het voorgaande kan dan ook enkel geconcludeerd worden dat u geen vervolging dient te vrezen vanwege de Kameroense autoriteiten omdat u financiële steun had geboden aan internally displaced people (interne vluchtelingen) in Kameroen, omdat u de DAC financieel had gesteund en omdat u subversieve tweets plaatste tegen het Kameroense regime.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980. Aan verzoekers om internationale bescherming uit bepaalde zones van het Engelstalige deel van Kameroen wordt subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de wet van 15 december 1980 toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, voor zover zij aannemelijk maken dat zij echt afkomstig zijn uit deze regio, dat zij in deze context hebben verkeerd en voor zover er geen echte interne vluchtmogelijkheid bestaat.

Uit een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus “Kameroen. Engelstalige regio's: veiligheidssituatie”** van 20 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_regions_anglophones_situation_securitaire_20230220.pdf

of <https://www.cgvs.be/fr> blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door een zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict**, dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio's North West en South West. Uit dezelfde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in het Franstalige deel van Kameroen fundamenteel verschilt van deze in het Engelstalige deel van Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt bovendien dat uit artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 volgt dat de behoefte aan bescherming niet bewezen is indien er in een deel van het land geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar dat deel van het land en er toegang toe kan hebben. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door u in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala of Yaoundé waar u over een veilige en redelijke interne vluchtmogelijkheid beschikt.

Hoewel het conflict een aanzienlijke impact heeft op de bewegingsvrijheid van de burgers in het Engelstalige deel van het land, onder meer door de ‘ghosttownoperaties’ en de vele checkpoints van de autoriteiten of de separatisten, blijkt dat het mogelijk is om zich van het Engelstalige naar het Franstalige deel van het land te verplaatsen. Bovendien is het Franstalige deel bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de **Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio niet wordt getroffen door het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van enkele geïsoleerde incidenten, voornamelijk aan de grens van de Engelstalige regio's. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel beperkt is, dat het geweld niet het hele land treft en niet veralgemeend is. Bijgevolg kan niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt bijgevolg niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 §2 c).

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht vinden in de Franstalige regio's, waar ze vaak in precaire omstandigheden leven. In werkelijkheid kunnen de Engelstalige IDP's er echter rekenen op de hulp en sympathie van de Franstalige gemeenschap die hen opvangt. Er worden geen spanningen tussen de twee gemeenschappen waargenomen. De meeste geraadpleegde bronnen melden bovendien dat Engelstalige IDP's niet doelgericht worden gediscrimineerd door de autoriteiten, louter omdat ze Engelstalig zijn.

Uit alle informatie blijkt dus dat er geen sprake is van systematische vervolging van Engelstalige Kameroeners door de Kameroense autoriteiten in het Franstalige deel van het land, louter omdat ze Engelstalig zijn.

Derhalve dient nog te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen, meer bepaald in Douala of Yaoundé. Rekening houdend met uw persoonlijke situatie kan redelijkerwijs van u worden verwacht dat u zich in Douala of Yaoundé vestigt.

Immers blijkt u hoogopgeleid – zowel in Kameroen als in Litouwen (NPO, p. 11) – , spreekt u een beetje Frans (NPO, p. 11), blijkt u erg zelfredzaam – getuige het feit dat u zelf uw buitenlandse studies regelde en financierde, uw jarenlange verblijf in Litouwen en het feit dat u daar verschillende jobs deed en vervolgens zelfs een zaak opende (NPO, pp. 12-13) – én heeft u een sociaal netwerk in zowel Douala als Yaoundé. Zo heeft u een neef in Yaoundé (NPO, p. 9) en een dochter en schoonbroer in Douala (NPO, p. 10). Verder woont ook de zus van uw huidige partner S. in Yaoundé (NPO, p. 10). Toen u werd gevraagd welke obstakels u zag voor uzelf om een leven op te bouwen in Douala of Yaoundé, antwoordde u dat het niet kon vanwege het feit dat het daar vijandig is voor iedere Engelstalige man en dat jullie gemarginaliseerd worden. U gaf het voorbeeld dat u nooit kans zou maken om bij een openbare instelling te werken omdat u een Engelse naam had (NPO, pp. 22-23) Dit is echter een algemene bewering en toont niet aan waarom u persoonlijk geen leven zou kunnen opbouwen in het Franstalige gedeelte. Er wordt bovendien nog eens benadrukt dat uit alle

informatie blijkt dat er geen sprake is van systematische vervolging van Engelstalige Kameroeners door de Kameroense autoriteiten in het Franstalige deel van het land, louter omdat ze Engelstalig zijn.

Gelet op de bovenstaande overwegingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, los van de huidige situatie in uw regio van herkomst, in Douala of Yaoundé in het Franstalige deel van Kameroen over een veilige en redelijke intervluchtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980. U hebt het tegendeel niet bewezen.

Wat betreft de documenten die u voorlegde en die nog niet besproken werden, worden volgende opmerkingen gemaakt: de Litouwse verblijfsvergunning die u voorlegde kan hoogstens aantonen dat u een geldige verblijfsvergunning in Litouwen had, wat hier niet in twijfel wordt getrokken. Het verlopen Kameroens paspoort dat u voorlegde kan enkel aantonen dat u ooit een Kameroens paspoort had, wat hier niet in twijfel wordt getrokken. Uw studieresultaten uit Litouwen kunnen hoogstens aantonen dat u daar studeerde, wat eveneens niet in twijfel wordt getrokken. Hetzelfde geldt voor de documenten over de winkel die u opstartte in Litouwen – het wordt ook niet in twijfel getrokken dat u hier ooit een winkel had. Wat betreft de foto's van uw kind en S. en de erkenning van B. wordt er op gewezen dat dit hoogstens aantoont dat u de vader van B. bent, wat niet in twijfel wordt getrokken. Wat betreft het uittreksel van de Kameroense wet van 2014 tegen terrorisme, wordt er op gewezen dat dit louter aantoont dat er een wet is die de financiering van terrorisme strafbaar stelt in Kameroen. Dit bewijst op geen enkele manier dat u in de negatieve aandacht zou staan van de Kameroense autoriteiten, laat staan dat u bij terugkeer bloot zou gesteld worden aan vervolging op basis van deze wet.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 8 juni 2023. U maakte via uw raadsman uw opmerkingen op de inhoud van deze notities over op 13 juni 2023. Deze bleken echter enkel correcties te zijn op de schrijfwijzen van namen, alsook op gebeurtenissen die niet van belang zijn voor uw persoonlijke vrees voor vervolging. Deze hebben dan ook geen enkele invloed op de eerder gemaakte vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert een eerste middel aan "afgeleid uit de schending van artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM"); manifeste appreciatiefout, miskenning van het proportionaliteitsbeginsel".

Hij ontwikkelt dit middel als volgt:

"[...]

Overwegende dat de CGVS de bestreden beslissing als volgt motiveert.

[citaat uit de bestreden beslissing]

Overwegende dat verzoekende partij wil aanstippen dat hij wel degelijk ernstig geleden heeft onder de feiten die hij meegemaakt heeft en de stress die daardoor veroorzaakt werd.

Dat hij desbetreffend een attest neerlegde.

Hij meent dat de CGVS met deze omstandigheden rekening had moeten houden.

Dat bij gebreke daaraan er aanleiding is over te gaan tot annulatie van de bestreden beslissing, nu deze niet op zorgvuldige wijze tot stand kwam.

Dat de CGVS vervolgt :

[citaat uit de bestreden beslissing]

Dat dit geen motief is, enkel een bijzonder korte samenvatting van de verklaringen van verzoeker.

Dat de CGVS verder gaat :

[citaat uit de bestreden beslissing]

Overwegende dat verzoeker meent dat de werkmethode van het CGVS niet gevolgd kan worden.

Dat immers vertrokken wordt van een negatieve uitgangspunt dat dan ondersteund wordt door de motivering.

Dat geen afweging gemaakt wordt van de elementen die een vrees aantonen tegenover de elementen die deze niet aannemelijk maken.

Dat de CGVS dan ook het proportionaliteitsbeginsel miskent.

Dat de CGVS verder motiveert :

[citaat uit de bestreden beslissing]

Overwegende dat het niet is omdat verzoeker geen vrees had vanwege zijn autoriteiten op het ogenblik van zijn vertrek in 2019, dat de evolutie op het terrein geen aanleiding zou kunnen geven tot een gewettigde vrees.

Dat dit argument niet pertinent is.

[citaat uit de bestreden beslissing]

Overwegende dat verzoeker zijn problemen inderdaad vernam via J.D.E..

Dat deze intussen ook uit andere bron bevestigd werden.

[citaat uit de bestreden beslissing]

Overwegende dat verzoeker dit document kreeg.

Dat hij dit volledig te goeder trouw voorlegde aan het CGVS.

Dat het feit dat het document taalfouten bevat niet noodzakelijk een aanduiding is van het feit dat deze persoon niet hooggeplaatst zou geweest zijn.

Dat de benoemingen niet afhangen van foutloos schrijven...

Dat taalfouten frekwent voorkomen in officiële documenten.

Dat daaruit alleen dan ook niet afgeleid kan worden dat verzoeker geen problemen zou hebben ingeval van terugkeer, noch dat hij gepoogd zou hebben de Belgische autoriteiten te misleiden.

[citaat uit de bestreden beslissing]

Overwegende dat voor 2021, wanneer de procedure met het oog op het bekomen van een paspoort aangevat werd, en men zich buiten Cameroen bevond, dat minstens een jaar in beslag nam, aangezien het administratief dossier compleet moet zijn vooraleer het de ambassade van Cameroen verlaat.

Dat verder in Cameroen voorrang gegeven wordt aan mensen die ter plaatse een paspoort aanvragen.

Dat intussen de paspoorten biometrisch werden.

Dat dit echter niet het geval was op het ogenblik van zijn aanvraag.

Dat verzoeker eraan wil herinneren dat hij een goed leven had, dat hij een bedrijfje had, dat hij zijn studies niet heeft kunnen beëindigen en dat zijn bedrijf gesloten werd. Dat hij daarom niet terugkon naar Litouwen.

Dat het absurd zou zijn, dat verzoeker asiel zou vragen als hij na 4 jaar studie deze zonder problemen zou kunnen afwerken.

Dat de motivering van de CGVS dan ook niet gevolgd kan worden.

[citaat uit de bestreden beslissing]

Overwegende dat verzoeker wel degelijk over zijn tweets sprak op DVZ. Dat dit mogelijks niet genoteerd werd.

[citaat uit de bestreden beslissing]

Overwegende dat verzoeker wil uitleggen dat D. hem wel degelijk een copie van zijn paspoort toezond.

Dat dit paspoort inderdaad klaargemaakt werd. Dat het "in de machine" van de immigratiediensten" zit, doch er niet uitkwam.

Dat verzoeker 3 maanden gewacht heeft, doch dat hij het origineel niet verkreeg.

Dat hij vervolgens het probleem uitlegde aan zijn vriend G..

Dat deze hem zei dat zijn broer bij de immigratiediensten werkte.

Dat hij aldus in contact kwam met deze laatste.

Dat deze hem 500 FR vroeg om het paspoort af te leveren.

Dat verzoeker dit verdacht vond en dan ook niet betaald heeft.

Dat er dan ook niets "verwarrend" is aan de uitleg van verzoeker.

Dat de afleiding die daaraan door de CGVS gegeven wordt niet gevolgd kan worden.

[citaat uit de bestreden beslissing]

Overwegende dat verzoeker meent dat hij wel degelijk vervolging vreest vanwege de autoriteiten.

Overwegende dat de waarachtigheid van dit feit onterecht in twijfel getrokken wordt.

Overwegende dat de volgende gevolgtrekking van de CGVS op een foutieve premisse berust.

[citaat uit de bestreden beslissing]

Dat verzoeker immers geen paspoort nodig heeft om terug te keren naar Cameroen, maar wél om in het buitenland op regelmatige wijze te kunnen verblijven.

Dat deze veronderstelling dan ook nergens op gebaseerd is.

Dat verzoeker eveneens een document bijbrengt dat bevestigt dat de Cameroense grondwet de dubbele nationaliteit niet aanvaardt.

Dat zodra men een andere nationaliteit verklaart, men de Cameroense automatisch verliest.

Dat verzoeker in zijn tweets aangaf dat hij AMBAZONIEN was en 100% engelssprekend.

DAT hij voorbeelden gegeven heeft van anderen waaraan men om die redenen geen paspoort meer heeft willen afleveren of vernieuwen.

Dat deze inlichtingen, die nochtans na te kijken zijn, niet in rekening genomen worden door de CGVS.

Dat ook het volgende motief van de verwerende partij niet pertinent is.

[citaat uit de bestreden beslissing]

Overwegende dat het vanzelfsprekend niet is omdat verzoeker en zijn huidige partner mekaar reeds langer kenden vooraleer zij een koppel vormden, dat de verklaringen van verzoeker daardoor suspect worden.

Dat het integendeel logisch lijkt dat men mekaar leert kennen vooraleer een koppel te worden...

Dat verzoeker bevestigt dat hun samenzijn begonnen is in december 2019, ogenblik waarop zijn spraken van verlovings en gezamenlijke installatie.

Dat in juli 2019, zij ten andere bevallen is van een andere man.

Dat zij in augustus verzoeker bij zijn vriend is komen bezoeken.

Dat het dus duidelijk is dat het niet is omdat er eerder foto's bestaan, dat er al sprake was van een relatie.

Dat ook het volgend argument niet gevolgd kan worden :

[citaat uit de bestreden beslissing]

Overwegende dat het feit dat verzoeker zelf zijn risico zou hebben gecreëerd is niet pertinent.

Het kan verzoeker ten andere niet verweten worden dat hij de Engelse zaak steunde, en deze steun ook afficheerde in zijn tweets.

Dat hij dit ook werkelijk deed.

Dat hij dan ook wel degelijk represailles riskeert ingeval van terugkeer.

Overwegende dat ook de volgende argumentatie van de CGVS niet gevolgd kan worden :

[citaat uit de bestreden beslissing]

Overwegende dat de CGVS niet kan betwisten dat verzoeker de Ambazoniaanse zaak steunde, dat hij dit deed op sociale media en op financiële wijze.

Dat het dan ook de combinatie van deze twee factoren is waarmee rekening gehouden moet worden.

Dat het niet is omdat grote bedragen via de wereldbank transiteren dat de vele kleintjes niet belangrijk zijn, wel integendeel.

Dat de CGVS geen objectief onderzoek gedaan heeft naar de graad van deelname .

Dat verzoeker in zijn verschillende verhoren terzake volledig eensluidende verklaringen aflegde.

Dat verzoeker eraan wil herinneren dat eensluidende verklaringen volstaan om de waarachtigheid van de aangevoerde feiten aan te tonen.

De informatie die verstrekt wordt door verzoeker wordt door de CGVS niet tegengesproken.

Dat verzoeker meent dat hij dan ook wel degelijk opnieuw zijn profiel als politiek activist aantoonst en meteen zijn verhoogd risico ingeval van terugkeer.

Overwegende dat de analyse van de CGVS al helemaal niet gevolgd kan worden op het vlak van de subsidiaire bescherming.

[citaat uit de bestreden beslissing]

Overwegende dat de CGVS impliciet erkent dat de situatie in de regio van herkomst inderdaad meer dan problematisch is, nu een IVA voorgesteld wordt.

Dat verzoeker uitlegde dat ook omwille van de algemene veiligheidssituatie, die steeds problematischer wordt niet terugkan.

Dat er dan ook aanleiding is verzoeker minstens subsidiaire bescherming toe te kennen, nu hij niet naar huis kan.

Dat verzoeker het niet eens is met het feit dat hij een valabel IVA zou hebben in Douala of Yaounde.

[citaat uit de bestreden beslissing]

Overwegende dat verzoeker wil aanstippen dat hij geen gewone, low profil eEngelstalige is.

Dat hij wel degelijk een belangrijk profiel heeft, gestudeerd heeft in Litouwen én een politiek profiel.

Dat hij eveneens welstellend was, wat een risico op willekeurige arrestaties met zich meebrengt vanwege de Kameroense Franstalige autoriteiten.

Dat de verdere analyse van de mogelijkheid zich te vestigen in Douala of Yaounde van de CGVS niet gevolgd kan worden.

Overwegende dat verzoeker meent dat er geen bewijs is van een reel vestigingsalternatief.
 Dat deze geen rekening houdt met zijn profiel.
 Dat bovendien de contacten die verzoeker had in DOUALA zeer beperkt zijn, hij heeft er bv. nooit gewoond en zelden langer dan een dag verbleven
 Dat hij evenmin veel naar YAOUNDE ging.
 Dat het feit dat hij jarenlang in het buitenland verbleef dit tegenspreekt.
 Dat de aanwezigheid van een neef en een nog jonge dochter niet kunnen doorgaan als netwerk.
 Dat de CGVS absoluut geen rekening houdt met de nochtans niet betwiste politieke profiel van verzoeker.
 Dat het bovendien niet aan verzoeker is om het "tegendeel" aan te tonen, dat het aan de CGVS is om aan te tonen dat het IVA valabel is.
 Dat verzoeker immers geen negatief bewijs kan leveren.
 Dat verzoeker wel degelijk een aantal motieven en redenen naar voor schoof waarom het IVA niet redelijk is.
 Dat deze motieven niet op gedegen wijze worden tegengesproken door de CGVS.
 Dat er dan ook aanleiding is de bestreden beslissing te hervormen en aan verzoeker de status van vluchteling toe te kennen.
 Ondergeschikt, is er minstens aanleiding tot subsidiaire bescherming.
 Dat de CGVS immers niet betwist dat verzoekende partij wel degelijk de Kameroense nationaliteit heeft en afkomstig is uit het Engelstalig landsgedeelte.
 Overwegende dat verzoeker het niet realistisch vindt dat de CGVS meent dat hij als Engelstalige perfect kan vestigen in het Franstalig deel van het land en dat hij er zelfs een valabel vestigingsalternatief zou hebben.
 Verzoekende partij meent dat zij integendeel aantoonde dat zij wel degelijk een verhoogd risico loopt om gevisieerd te worden door het willekeurig geweld tegen de Engelstaligen in Kameroen.
 Overwegende dat verzoekende partij meent dat het onterecht is dat documenten en bevestigingen van zijn relaas, die volkomen coherent zijn met zijn eigen relaas van zijn problemen weggeveegd worden.
 We volharden dat verzoekende partij een geronde vrees voor vervolging heeft, of allerminst een reëel risico loopt op ernstige schade wegens zijn profiel, zodanig dat minstens subsidiaire bescherming aangewezen is."

2.2. Bij aanvullende nota van 14 maart 2024 voegt verzoeker de volgende stukken:

"Beëdigde verklaring van de advocaat van zijn vader (Stuk 3)

Beëdigde verklaring van zijn echtgenote (Stuk 4)

Zoekbericht en beëdigde vertaling (Stuk 5)".

2.3. Bij aanvullende nota van 14 maart 2024 voegt verzoeker *"Beëdigde verklaring van de Secretary General of SCNC Belgium"*.

Beoordeling

- 1.
- 2.
3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Wat de aangevoerde schending van artikel 13 van het EVRM betreft, wijst de Raad er vooreerst op dat artikel 13 van het EVRM voorziet dat eenieder wiens rechten en vrijheden in het EVRM vermeld geschonden zijn, recht heeft op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie, ook indien deze schending is begaan door personen in de uitoefening van een ambtelijke functie. Los van de vraag of er enige inbreuk werd begaan ten aanzien van de rechten en vrijheden van verzoeker, dient te worden vastgesteld dat verzoeker gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om de bestreden beslissing voor te leggen aan de Raad en zijn middelen aan te voeren, zodat artikel 13 van het EVRM gerespecteerd werd.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde

verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Waar de bestreden beslissing geen bijzondere procedurele noden in hoofde van verzoeker weerhoudt, wordt in het verzoekschrift aangevoerd dat verzoeker wel degelijk ernstig geleden heeft onder de feiten die hij meegemaakt heeft en de stress die daardoor veroorzaakt werd, dat hij desbetreffend een attest neerlegde en dat verweerder met deze omstandigheden rekening had moeten houden.

Verweerder kon echter terecht besluiten dat er in hoofde van verzoeker geen sprake is van bijzondere procedurele noden. Te dezen dient benadrukt dat het aan verzoeker is om aan te geven dat hij mogelijk problemen zou kennen gedurende de procedure, wat hij heeft nagelaten (vragenlijst “*bijzondere procedurele noden*” DVZ). De asieliinstanties konden noch uit verzoekers profiel en verklaringen, noch uit de elementen in het administratief dossier dergelijke conclusies afleiden. In tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt gesteld, legde verzoeker geen medisch of psychologisch attest neer waaruit zou blijken dat hij ernstig geleden heeft onder de feiten die hij meegemaakt heeft en de stress die daardoor veroorzaakt werd.

5. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Kameroen uit vrees voor problemen met de autoriteiten omdat hij vanuit Europa financiële steun heeft geboden aan interne vluchtelingen in Kameroen, omdat hij de Ambazonische liefdadigheidsorganisatie DAC financieel heeft gesteund en omdat hij kritische tweets plaatste ten aanzien van het Kameroense regime. Er wordt echter geen geloof gehecht aan verzoekers verklaringen.

6. Vooreerst dient er op gewezen te worden dat bij een verzoek om internationale bescherming gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van het verzoek beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, “*Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects*”, februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, “*Note on réfugié sur place claims*”, februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, “*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*”, Genève, 1992, 96).

7. In die zin wordt benadrukt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij voor zijn komst naar België in 2020 (én voor zijn vertrek uit Kameroen naar Litouwen in 2016) in de specifieke negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten stond. Verzoeker gaf immers zelf aan dat hij Kameroen niet verlaten heeft omwille van een persoonlijke vrees voor vervolging, maar wel omdat hij zijn studies in Europa wenste verder te zetten.

Uit zijn verklaringen blijkt ook dat hij zowel in december 2019 als in januari 2020 nog een Kameroens paspoort aanvraag bij de ambassade van Kameroen, wat aantoonde dat hij ook op dat moment nog geen vrees had voor of problemen kende met de Kameroense autoriteiten (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 16).

8. Het is bovendien niet geloofwaardig dat verzoeker in het geval van een terugkeer naar Kameroen problemen zou kennen omwille van het feit dat hij sinds zijn aankomst in België financiële steun gaf aan interne vluchtelingen in Kameroen en de Ambazonische liefdadigheidsorganisatie DAC en/of omdat hij kritische tweets plaatste. Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt verzoeker immers niet aannemelijk dat hij voor zijn komst naar Europa in de specifieke negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten stond, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Kameroense autoriteiten verzoekers handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van zijn acties in en vanuit Europa. Het is niet aannemelijk en verzoeker toont ook niet aan dat zijn acties in Europa bekendheid zouden genieten bij de Kameroense autoriteiten, temeer gelet op de volgende vaststellingen:

- De door verzoeker aangehaalde financiële steun aan interne vluchtelingen in Kameroen blijkt om een bedrag van 1910,44 euro te gaan dat hij stortte aan negen mensen. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat er volgens de Wereldbank in deze periode (2019-2022) voor meer dan 1,4 miljard US dollar aan remittances werd gestuurd naar Kameroen.
Er kan dan ook niet ingezien worden waarom verzoekers beperkte stortingen aan persoonlijke kennissen zouden zijn opgevallen bij de Kameroense overheid, laat staan dat hij hierdoor bij een terugkeer naar Kameroen geïdende zou worden.
- Wat betreft verzoekers verklaringen dat hij al sinds 2018 geld stuurde naar vrienden in Kameroen, waaronder zijn nicht S. (notities, p. 13, 15), maar dat hij in februari 2018 plots werd geseind door Moneygram omdat de Kameroense overheid hem had aangegeven nadat hij geld had gestuurd naar interne vluchtelingen (notities, p. 15), dient te worden vastgesteld dat verzoeker hiervan geen bewijs voorlegt. Bovendien kunnen er verschillende redenen zijn om geblokkeerd te worden via Moneygram. Verder blijkt uit zijn verklaringen dat hij nog wel transacties kon doen naar Kameroen via WorldRemit, wat het beweerde ingrijpen van de Kameroense overheid al helemaal nuanceert.
- Aangaande de bijdragen die verzoeker zou hebben geleverd aan de Ambazonische liefdadigheidsorganisatie DAC, blijkt uit het door hem voorgelegde stuk - dat overigens een fotokopie is, wat gemakkelijk te vervalsen is - enkel dat verzoeker een eenmalige betaling van 20 US dollar deed via Paypal en dat een volgende overschrijving op 19 april 2021 gepland stond. Verzoeker toont niet aan dat de Kameroense autoriteiten op de hoogte zouden zijn van deze minieme eenmalige bijdrage aan de Ambazonische liefdadigheidsorganisatie DAC, noch dat dit hem bij terugkeer in problemen zou brengen.
- Wat de door verzoeker aangehaalde tweets betreft, wordt vastgesteld dat hij 89 tweets plaatste tussen 21 mei 2020 en 4 juni 2021 op een X-account die amper drie volgers heeft, waardoor geenszins kan worden aangenomen dat deze berichten bekendheid genieten bij de Kameroense overheid. Verzoekers andere X-accounts hebben respectievelijk vier volgers, twee volgers, drie volgers en twee volgers. Waar verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud overigens beweerde dat hij toen nog steeds tweets plaatste (notities, p. 18), ontkent verzoeker in het verzoekschrift niet dat uit zijn huidige X-account blijkt dat hij pas terug begon te tweeten na het onderhoud op 1 juni 2023, zoals de bestreden beslissing stelt.

9. Verzoeker legt een document neer waaruit zou blijken dat er door de Kameroense autoriteiten een verbod uitgevaardigd werd om aan verzoeker documenten te verstrekken. Verzoeker zou hiervan in februari 2021 op de hoogte gebracht zijn door hooggeplaatste militair, J.D.E.. Verzoeker kan hiermee echter niet aantonen dat hij bij terugkeer naar Kameroen problemen zou kennen, gelet op de volgende vaststellingen:

- Aan het document van 22 februari 2021 van de directeur van de Kameroense grenspolitie, een verbod om officiële documenten te verstrekken aan verzoeker, kan geen bewijswaarde worden gehecht omdat het talrijke taal- en spelfouten bevat. Er kan geenszins worden aangenomen dat de Franstalige directeur van de Kameroense grenspolitie een dergelijk bericht zou rondsturen naar alle politiediensten en alle “*Emi-Imm*”-diensten. De argumentatie in het verzoekschrift, met name dat deze taalfouten niet noodzakelijk een aanduiding zijn van het feit dat de opsteller niet hooggeplaatst zou geweest zijn, dat de benoemingen niet afhangen van foutloos schrijven en dat taalfouten “*frekwent*” (*sic*) voorkomen in officiële documenten, kan niet overtuigen. De Raad kan aan de voorgelegde stukken bewijswaarde ontkennen indien deze naar zijn oordeel onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit, zoals *in casu*. Verder betreft dit stuk slechts een fotokopie, waaraan de Raad geen bewijswaarde hecht omdat fotokopieën door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn (RvS 24 maart 2005, nr. 142.624, X; RvS 25 juni 2004, nr. 133.135, X).

- De door verzoeker geschetste gang van zaken over het (niet) verkrijgen van zijn paspoort is allerm minst geloofwaardig. Zo verklaarde hij dat hij een paspoort had aangevraagd op 22 januari 2020, maar dat dit eerst niet werd uitgegeven omwille van de coronacrisis en later omwille van het verbod dat werd uitgevaardigd op 22 februari 2021 (notities, p. 17), terwijl het document in principe na een maand al moest verstrekt worden (notities, p. 16). Waar het nog mogelijk is dat er eerst wat vertraging was, onder meer door de coronacrisis, wordt er op gewezen dat de coronamaatregelen in België vanaf 8 juni 2020 ernstig werden afgebouwd en er vervolgens nog meer dan zes maanden passeerden om het paspoort te verstrekken vóórdat het verbod op officiële documenten werd uitgevaardigd. In het verzoekschrift wordt gesteld dat vóór 2021 de procedure met het oog op het bekomen van een paspoort minstens een jaar in beslag nam wanneer men zich buiten Kameroen bevond, aangezien het administratief dossier compleet moet zijn vooraleer het de ambassade van Kameroen verlaat, er verder in Kameroen voorrang gegeven wordt aan mensen die ter plaatse een paspoort aanvragen en intussen de paspoorten biometrisch werden.
- Deze stellingen blijven ongestaafd en stroken niet met verzoekers eigen verklaringen dat hij het paspoort in principe na een maand al zou moeten krijgen (notities, p. 16).

9. Wat betreft de voorgelegde fotokopie van een Kameroens paspoort dat aan verzoeker werd verstrekt in Brussel op 22 november 2019, worden de volgende vaststellingen gemaakt die de geloofwaardigheid van verzoekers versie van de feiten ondermijnen:

- Bij de Dienst Vreemdelingen zaken op 10 februari 2020 verklaarde verzoeker dat de fotokopie hem werd opgestuurd door een vriend, maar dat hij het origineel niet kreeg omdat hij zich aansloot bij de DAC (verklaring DVZ, vraag 24), terwijl verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud aangaf dat hij pas een jaar later - in februari 2021 - vernam waarom hem het paspoort niet werd verstrekt (notities, p. 17). Voorts is het opmerkelijk dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingen zaken wel melding maakte van zijn betrokkenheid bij de DAC, maar het niet krijgen van een paspoort niet linkte aan de kritische tweets die hij op dat moment nochtans ook al plaatste, ondanks de uitdrukkelijke vraag waarom men hem het paspoort niet wou afleveren (verklaring DVZ, vraag 23-24). Dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingen zaken wel degelijk over zijn tweets sprak maar dat dit mogelijk niet genoteerd werd, is een loutere bewering. Bovendien werden verzoekers verklaringen op de Dienst Vreemdelingen zaken aan hem voorgelezen in het Engels en heeft hij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan.
- Verzoeker kan geenszins concreet verklaren waarom hij over een fotokopie van een paspoort beschikt zonder ooit dit paspoort zelf te hebben gehad. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker eerst meermaals dat de kopie in januari naar hem werd opgestuurd door een immigratieofficier, maar dat hij het paspoort zelf nooit kreeg omwille van zijn dissidente acties. Later, tijdens hetzelfde persoonlijk onderhoud, vertelde verzoeker plots geheel andersluidend dat een vriend in Litouwen hem via officiële weg een (vals) paspoort kon bezorgen, maar dat hij het gevraagde bedrag uiteindelijk niet wilde betalen en dan toch besloot om een officieel paspoort bij de ambassade te vragen, en dat de voorgelegde fotokopie van dat valse paspoort was. Nog los van deze wijzigende en intern tegenstrijdige verklaringen, dient te worden vastgesteld dat verzoeker beweerde dat hij de kopie van het valse paspoort en de vraag om 500 euro te betalen, ontving in januari 2020. Daarna ging hij beweerdelijk dan toch over tot een aanvraag voor een paspoort bij de Kameroense ambassade in Brussel, terwijl verzoeker volgens zijn andere verklaringen reeds in december 2019 een eerste aanvraag voor een officieel paspoort deed bij de ambassade (notities, p. 16). In het verzoekschrift geeft verzoeker een zoveelste versie van de feiten aangaande het verkrijgen van deze fotokopie van dit paspoort, maar kan hij voorgaande tegenstrijdige verklaringen niet verschonen. Verzoekers relaas over hoe en waarom hij aan de kopie van het paspoort van 22 november 2019 kwam, is dan ook niet coherent en niet geloofwaardig.

10. Verzoeker toont, gelet op wat voorafgaat, niet aan dat zijn acties in Europa bekendheid zouden genieten bij de Kameroense autoriteiten. Dat niet betwist kan worden dat verzoeker de Ambazoniaanse zaak steunde, op sociale media en op financiële wijze, zoals wordt gesteld in het verzoekschrift, kan niet hardmaken dat verzoeker hierdoor al problemen zou hebben gekend noch dat hij hierdoor bij een terugkeer naar Kameroen gevaar zou lopen.

11. Tevens wordt nog opgemerkt dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud beweerde dat hij zijn partner S.N.E. ontmoette toen hij in december 2019 naar de Kameroense ambassade in Brussel ging om zijn paspoort te vernieuwen (notities, p. 16), terwijl uit de sociale media van verzoeker en S.N.E. blijkt dat ze elkaar in 29 augustus 2019 al zeker kenden. De stelling in het verzoekschrift dat het niet is omdat er eerder foto's bestaan dat er al sprake was van een relatie, gezien ze mekaar reeds langer kenden vooraleer ze een koppel vormden, strookt niet met verzoeker eigen uitdrukkelijke verklaring dat hij zijn partner S.N.E. ontmoette toen hij in december 2019 naar de Kameroense ambassade in Brussel ging om zijn paspoort te vernieuwen (notities, p. 16). De nog andersluidende versie van de feiten in de bij aanvullende nota van 14

maart 2024 neergelegde "*Beëdigde verklaring van zijn echtgenote (Stuk 4)*", met name dat ze elkaar leerden kennen in januari 2020 en in februari 2020 een koppel vormden, is evenmin verenigbaar met de foto's op verzoekers instagrampagina. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker nog dat hij haar in juli 2019 leerde kennen bij de ambassade (verklaring DVZ, vraag 27). Samen met verweerder wordt dan ook getwijfeld aan verzoekers eigenlijke beweegredenen om naar België te komen.

12. De bij aanvullende nota van 14 maart 2024 neergelegde "*Beëdigde verklaring van de advocaat van zijn vader (Stuk 3)*" betreft een document waaraan geen objectieve bewijswaarde kan worden gehecht, gezien niet wordt aangetoond dat de inhoud ervan op iets anders dan de eigen verklaringen van verzoeker (en/of diens familie) is gebaseerd. De brief is ongedateerd maar vermeldt dat verzoeker in januari 2021 problemen kende met het vernieuwen van zijn paspoort. Verschillende vermeldingen in het stuk stroken niet met wat verzoeker vertelde tijdens zijn asielprocedure. Zo staat in de verklaring van de advocaat dat verzoeker tijdens zijn studies een mensenrechtenactivist was, wat hem een confrontatie opleverde met de schoolautoriteiten van de universiteit van Buea. Deze activiteiten liet verzoeker tijdens zijn asielprocedure echter onvermeld en hij verklaarde zelfs uitdrukkelijk dat hij voor zijn vertrek uit Kameroen nooit problemen heeft gekend (notities, p. 13). Over verzoekers vader stelt dit stuk dat hij streed voor de rechten van de Engelstaligen in Kameroen, dat hij hierdoor ernstige problemen kende met het leger en dat hij in 2010 overleed nadat hij werd vrijgelaten uit de gevangenis in Buea. Verzoeker verklaarde over zijn vader echter dat hij in 2010 overleed aan een hartaanval (notities, p. 7), zonder de in de brief beschreven martelingen tijdens de detentie te vermelden. Over verzoekers (enige) broer – volgens verzoeker zijn tweelingbroer (verklaring DVZ, vraag 17), volgens de brief zijn oudere broer – schrijft de advocaat dat hij lid is van de "*Southern Cameroon National Council*" (SCNC), dat hij reeds gearresteerd en mishandeld werd, dat hij ontsnapte uit de gevangenis en dat hij sindsdien gezocht wordt en ondergedoken leeft in Buea, terwijl verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken en tijdens het persoonlijk onderhoud vertelde dat zijn broer niet meer leefde maar eind 2019 overleed in een motoraccident (notities, p. 8) en dat hij geen politiek activisme, detentie of problemen met de Kameroense autoriteiten in verband brengt met zijn broer. Verzoeker bedient zich aldus van een stuk waarin leugenachtige informatie wordt opgenomen. Hoe dan ook betreft dit stuk slechts een fotokopie, waaraan de Raad geen bewijswaarde hecht omdat fotokopieën door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn (RvS 24 maart 2005, nr. 142.624, X; RvS 25 juni 2004, nr. 133.135, X).

13. In de bij aanvullende nota van 14 maart 2024 neergelegde "*Beëdigde verklaring van zijn echtgenote (Stuk 4)*" wordt gesteld dat ze elkaar leerden kennen in januari 2020 en in februari 2020 een koppel vormden, wat niet strookt met de foto's op verzoekers instagrampagina waaruit blijkt dat ze elkaar alleszins al van 29 augustus 2019 kenden en ook niet strookt met verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij haar al in juli 2019 leerde kennen bij de ambassade (verklaring DVZ, vraag 27). Tevens wordt in de brief verzoekers karakter positief omschreven. Deze brief brengt echter niets bij aangaande verzoekers beweerde vrees voor een terugkeer naar Kameroen omwille van zijn acties in Europa.

14. Het "*Zoekbericht en beëdigde vertaling (Stuk 5)*", gevoegd bij aanvullende nota van 14 maart 2024, bevat vormelijke opvallendheden ("*Message-porte 00000000*") en betreft hoe dan ook slechts een fotokopie, waaraan de Raad geen bewijswaarde hecht omdat fotokopieën door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn (RvS 24 maart 2005, nr. 142.624, X; RvS 25 juni 2004, nr. 133.135, X). Bovendien geeft verzoeker niet concreet aan hoe hij dit opsporingsbericht bekam, hetgeen des te meer geldt omdat het een intern opsporingsdocument is dat enkel gericht is aan de autoriteiten. Verzoeker maakt evenmin aannemelijk waarom hij dit bericht, dat werd gedateerd op 22 februari 2021, niet eerder heeft neergelegd.

15. De aanvullende nota van 14 maart 2024 neergelegde "*Beëdigde verklaring van de Secretary General of SCNC Belgium*" maakt melding van verzoekers financiële steun aan mensen in Kameroen en zijn problemen om een paspoort te krijgen, maar toont niet aan dat deze vermeldingen op iets anders dan de eigen verklaringen van verzoeker (en/of diens familie) gebaseerd zijn. De briefschrijver stelt verder weet te hebben van het activisme van verzoekers vader en "*oudere*" broer, waarover verzoeker zelf echter niet sprak. De brief vermeldt ook dat verzoeker Europa deelnam aan twee demonstraties, waarvan verder echter geen bewijzen voorliggen en waarvan evenmin wordt aangetoond dat de Kameroense autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn of hier belang aan zouden hechten. Deze verklaring - die overigens een fotokopie is waaraan de Raad geen bewijswaarde hecht omdat fotokopieën door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn (RvS 24 maart 2005, nr. 142.624, X; RvS 25 juni 2004, nr. 133.135, X) - kan verzoekers vrees voor terugkeer naar Kameroen niet hardmaken.

16. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden in zijn verklaringen omtrent het steunen van de Engelstalige zaak, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen over het verkrijgen van (een fotokopie van) zijn paspoort en het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen omtrent de taalfouten in het door hem voorgelegde verbod om officiële documenten aan hem te verstrekken. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

17. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert - met de stelling dat het onterecht is dat documenten en bevestigingen van zijn relaas, die volkomen coherent zijn met zijn eigen relaas van zijn problemen, weggeveegd worden - tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

18. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

19. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit het volgende blijkt:

“Aan verzoekers om internationale bescherming uit bepaalde zones van het Engelstalige deel van Kameroen wordt subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de wet van 15 december 1980 toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, voor zover zij aannemelijk maken dat zij echt afkomstig zijn uit deze regio, dat zij in deze context hebben verkeerd en voor zover er geen echte interne vluchtmogelijkheid bestaat.

Uit een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus “Kameroen. Engelstalige regio’s: veiligheidssituatie” van 20 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun._regions_anglophones._situation_securitaire_20230220.pdf of <https://www.cgvs.be/fr> blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door een zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een gelokaliseerd conflict, dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio’s North West en South West. Uit dezelfde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in het Franstalige deel van Kameroen fundamenteel verschilt van deze in het Engelstalige deel van Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt bovendien dat uit artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 volgt dat de behoefte aan bescherming niet bewezen is indien er in een deel van het land geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar dat deel van het land en er toegang toe kan hebben. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door u in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala of Yaoundé waar u over een veilige en redelijke interne vluchtmogelijkheid beschikt.

Hoewel het conflict een aanzienlijke impact heeft op de bewegingsvrijheid van de burgers in het Engelstalige deel van het land, onder meer door de ‘ghosttownoperaties’ en de vele checkpoints van de autoriteiten of de separatisten, blijkt dat het mogelijk is om zich van het Engelstalige naar het Franstalige deel van het land te verplaatsen. Bovendien is het Franstalige deel bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de Franstalige regio van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio niet wordt getroffen door het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van enkele geïsoleerde incidenten, voornamelijk aan de grens van de Engelstalige regio's. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel beperkt is, dat het geweld niet het hele land treft en niet veralgemeend is. Bijgevolg kan niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt bijgevolg niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 §2 c).

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht vinden in de Franstalige regio's, waar ze vaak in preciaire omstandigheden leven. In werkelijkheid kunnen de Engelstalige IDP's er echter rekenen op de hulp en sympathie van de Franstalige gemeenschap die hen opvangt. Er worden geen spanningen tussen de twee gemeenschappen waargenomen. De meeste geraadpleegde bronnen melden bovendien dat Engelstalige IDP's niet doelgericht worden gediscrimineerd door de autoriteiten, louter omdat ze Engelstalig zijn. Uit alle informatie blijkt dus dat er geen sprake is van systematische vervolging van Engelstalige Kameroeners door de Kameroense autoriteiten in het Franstalige deel van het land, louter omdat ze Engelstalig zijn.

Derhalve dient nog te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen, meer bepaald in Douala of Yaoundé. Rekening houdend met uw persoonlijke situatie kan redelijkerwijs van u worden verwacht dat u zich in Douala of Yaoundé vestigt.

Immers blijkt u hoogopgeleid – zowel in Kameroen als in Litouwen (NPO, p. 11) – , spreekt u een beetje Frans (NPO, p. 11), blijkt u erg zelfredzaam – getuige het feit dat u zelf uw buitenlandse studies regelde en financierde, uw jarenlange verblijf in Litouwen en het feit dat u daar verschillende jobs deed en vervolgens zelfs een zaak opende (NPO, pp. 12-13) – én heeft u een sociaal netwerk in zowel Douala als Yaoundé. Zo heeft u een neef in Yaoundé (NPO, p. 9) en een dochter en schoonbroer in Douala (NPO, p. 10). Verder woont ook de zus van uw huidige partner S. in Yaoundé (NPO, p. 10). Toen u werd gevraagd welke obstakels u zag voor uzelf om een leven op te bouwen in Douala of Yaoundé, antwoordde u dat het niet kon vanwege het feit dat het daar vijandig is voor iedere Engelstalige man en dat jullie gemarginaliseerd worden. U gaf het voorbeeld dat u nooit kans zou maken om bij een openbare instelling te werken omdat u een Engelse naam had (NPO, pp. 22-23) Dit is echter een algemene bewering en toont niet aan waarom u persoonlijk geen leven zou kunnen opbouwen in het Franstalige gedeelte. Er wordt bovendien nog eens benadrukt dat uit alle informatie blijkt dat er geen sprake is van systematische vervolging van Engelstalige Kameroeners door de Kameroense autoriteiten in het Franstalige deel van het land, louter omdat ze Engelstalig zijn.

Gelet op de bovenstaande overwegingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, los van de huidige situatie in uw regio van herkomst, in Douala of Yaoundé in het Franstalige deel van Kameroen over een veilige en redelijke internvluchtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980. U hebt het tegendeel niet bewezen."

Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoekers eventuele vestiging in Franstalig Kameroen bemoeilijkt zou worden doordat hij een politiek profiel heeft, dient te worden opgemerkt dat ingevolge wat voorafgaat verzoeker niet aantoont dat zijn acties in Europa bekendheid zouden genieten bij de Kameroense autoriteiten.

De stellingen in het verzoekschrift dat verzoeker risico loopt op willekeurige arrestaties vanwege de Kameroense Franstalige autoriteiten omdat hij een belangrijk profiel heeft, gezien hij gestudeerd heeft in Litouwen en welstellend was, blijven geheel ongestaafd.

Voor het overige beperkt het verzoekschrift zich tot het louter tegenspreken van de argumenten aangaande het intern vluchtalternatief - dat de contacten die verzoeker had in Douala zeer beperkt zijn, hij heeft er bijvoorbeeld nooit gewoond en zelden langer dan een dag verbleven, dat hij evenmin veel naar Yaoundé ging, dat het feit dat hij jarenlang in het buitenland verbleef dit tegenspreekt en dat de aanwezigheid van een neef en een nog jonge dochter niet kunnen doorgaan als netwerk - wat echter geen afbreuk doet aan de vaststelling dat van verzoeker als hoogopgeleide, zelfredzame en wereldse man verwacht kan worden dat hij

een leven opbouwt in het Franstalige gedeelte van zijn land van herkomst, eens temeer gezien hij daar een sociaal netwerk heeft. Toen verzoeker zelf gevraagd werd waarom hij daar geen leven zou kunnen opbouwen, noemde hij overigens enkel dat het daar vijandig is voor iedere Engelstalige man en dat ze gemarginaliseerd worden (notities, p. 22). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt echter dat er geen sprake is van systematische vervolging van Engelstalige Kameroeners door de Kameroense autoriteiten in het Franstalige deel van het land, louter omdat ze Engelstalig zijn, én dat er ook geen spanningen worden waargenomen tussen de Franstalige gemeenschap daar en de Engelstalige IDP's die zich er vestigen. Verzoeker bracht zelf geen andere persoonlijke omstandigheden aan die het voor hem zouden bemoeilijken om zich in Douala of Yaoundé te vestigen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS